

vyvoditi; neboť jednak vztahuje se celý uvedený zákon toliko na advokáty, nikoliv však na soudce nebo kandidáty stavu soudcovského, jednak nelze cit. jeho předpisu již proto použití analogicky na poměry kandidátů stavu soudcovského, poněvadž cit. předpis ten má zřejmě povahu předpisu výjimečného; ostatně i cit. předpis váže zápis do advokátní listiny na svolení ministra spravedlnosti a neposkytuje žadateli právní nárok na to, aby svolení to bylo uděleno.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2502.

Učitelstvo: Paritní zákon č. 274/1919 nevztáhl na učitelstvo veřejných škol národních předpisy služební pragmatiky úřednické o dovolené s čekatelným.

(Nález ze dne 16. června 1923 č. 10.467.)

Prejudikatura: Boh. 2166 adm.

Č. 2503.

Státní úředníci. — Státní občanství: Imenoval-li příslušný úřad definitivní čl. státní úřednicí osobu, o níž věděl, že jest ženou cizího státního příslušníka, nemůže později její služební poměr prohlásiti za zrušený z toho důvodu, že jako manželka cizího státního příslušníka po rozumu § 1 služební pragmatiky pozbyla způsobilosti pro podržení úřadu.

(Nález ze dne 16. června 1923 č. 10.468.)

Věc: Ludmila T. v R. proti ministerstvu pošt a telegrafů (min. místotaj. Jan Bucek) o zrušení služebního poměru.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dekretem ředitelství pošt . . . v Bratislavě z 12. července 1920, vydaným na základě výnosu min. pošt . . . v Praze ze 4. června 1920, byla stěžující si Ludmila T. rodem B., tehdy již provdaná a to, jak vysvítá ze správních spisů, za maďarského státního příslušníka Dra Ladislava T. z K., uherského státního profesora gymnasijského v J. v Maďarsku, převzata definitivně jakožto poštovní adjunktka skupiny D. do čl. státní služby.

Podle sdělení dodaných ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě, a to poštovním a telegrafním úřadem v Ružomberku dne 8. září 1921, v němž jest uveden tento poměr st-čln, a pak dne 8. června 1922 ministrem pro Slov., že st-čka, jakožto manželka dra Ladislava T. sleduje podle § 7 zák. čl. XXII : 1886 státní příslušnost svého manžela a je tedy maďarskou státní občankou, ministerstvo pošt a telegrafů v Praze rozhodlo dne 10. července 1922 výnosem, dodaným st-čce ve znění, že se zrušuje její dosavadní služební poměr, jelikož jakožto manželka maďarského státního příslušníka po rozumu ustanovení § 1 služ. prag.

pozbyla způsobilosti pro p o d r ž e n í úřadu, který jest vázán na čl. státní příslušnost.

Proti tomuto výnosu směřuje stížnost k nss-u, o níž uváženo bylo takto:

Stížnost namítá, že nehledíc ani k tomu, že by bylo bývalo potřebno prozkoumati pravý stav otázky příslušnosti dra Ladislava T., nemohlo býti právem propuštění st-lky z úřadu, které je disciplinárním trestem podle § 93 služ. pragm., vysloveno jinak leč nálezem k tomu příslušné disciplinární komise (§§ 100 a 101) a jen po řádném disciplinárním řízení (§§ 104 — 151), což se nestalo. Propuštění stalo se bezprávně i z toho důvodu, že st-lka byla p ř e v z a t a do čl. státní služby, a to tak, že ze sdělení, které před tím učinila poštovnímu konsulentovi v Lipt. Mikuláši Š-ovi, věděl úřad, že jest chotí maďarského profesora.

Podle § 1 služ. pragm. smí býti ustanovena za státního úředníka toliko osoba, která vyhovuje určitým podmínkám, mezi nimiž jest vytčeno i státní občanství.

V konkrétním případě, jak se podává ze spisů, neměl nss příčiny řešiti, zda uvedena norma služební pragmatiky jest předpisem kogentním, jehož porušení by případné jmenování cizozemce činilo nezákonným, anebo zda jest toliko rázu instrukcionelního, připouštějíc eventuelní dispensaci, neboť v tomto případě není o tom sporu, že st-lka byla jmenována státní úřednicí pragmatikální, a úřad nepopírá platnost toho j m e n o v á n í, nýbrž nař. rozhodnutím ve znění, jak bylo intimováno, toliko jím za pravoplatný uznaný služební poměr prohlásil za z r u š e n ý, ježto prý se st-lka stala nezpůsobilou úřad p o d r ž e t i.

Za důvod zrušení služebního poměru udává úřad okolnost, že st-lka jest manželkou maďarského státního příslušníka.

Za tohoto stavu věci nebylo také třeba zaměstnávat se otázkou, zda st-lka, přes to, že byla ustanovena čl. státní úřednicí pragmatikální (§ 1, č. 4 a § 16 zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb.), přec sleduje státní občanství svého manžela po rozumu §u 7 uher. zák. čl. XXII: 1886, zachovaného v platnosti předpisem §u 3 zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb., či zda určují státní příslušnost poměry její vlastní osoby, jakožto samostatného subjektu a zbývá jen zkoumati otázku, zda postačuje důvod, na jehož základě úřad st-lčin služební poměr prohlásil za r o z v á z a n ý. Na tuto otázku slušelo odpověděti záporně.

Vytčený důvod nelze totiž uznati za postačitelny, ježto ho neuznává za důvod rozvázání státně zaměstnaneckého poměru ani služební pragmatika, ani nějaký jiný zákon, nýbrž naopak služební poměr definitivního úředníka, o jaký tuto jde, může býti jen zrušen buď prohlášením úředníka, že vystupuje ze služby (§§ 84—86 služ. pragm.), buď propuštěním cestou disciplinární (§ 93 lit. e a § 98 služ. pragm.) aneb konečně zbavením úřadu z výroku trestního soudu následkem trestního odsouzení (§ 54 zák. čl. V: 1878 — uherského tr. zák. o zločinech a přečinech).

Ježto tudíž úřad st-lčin služební poměr prohlásil za rozvázaný proti zákonu, slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.